

Brüsszel, 2018. november 19.
(OR. en)

14409/18

SOC 714
EMPL 534
ECOFIN 1063
EDUC 429

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	A tartós munkanélküliségről szóló ajánlás végrehajtása: a Foglalkoztatási Bizottság (EMCO) legfontosabb üzenetei – A Foglalkoztatási Bizottság (EMCO) legfontosabb üzeneteinek jóváhagyása

Mellékelten továbbítjuk a delegációk részére a Foglalkoztatási Bizottságnak a tartósan munkanélküli személyek munkaerőpiaci integrációjáról szóló 2016. február 15-i tanácsi ajánlás (*HL C 67., 2016.2.20., 1. o.*) végrehajtásával kapcsolatos legfontosabb üzeneteit, amelyet a Tanács (EPSCO) várhatóan a 2018. december 6-i ülésén fog jóváhagyni.

1. melléklet: A Foglalkoztatási Bizottságnak a tartós munkanélküliségről szóló végső következtetései a 14409/18 ADD 1 dokumentumban találhatók.

2. melléklet: a tartós munkanélküliségről szóló ajánlással kapcsolatos adatok a 14409/18 ADD 2 dokumentumban találhatók.

A tartós munkanélküliségről szóló ajánlás végrehajtása: a Foglalkoztatási Bizottság legfontosabb üzenetei az EPSCO Tanácsnak

A Foglalkoztatási Bizottság 2018. október 3-án minden tagállamban elvégezte a tartósan munkanélküli személyek munkaerőpiaci integrációjáról szóló 2016. február 15-i tanácsi ajánlás végrehajtásának második felülvizsgálatát (az első felülvizsgálatra 2016. december 15-én került sor). A felülvizsgálatra olyan időszakban került sor, amikor az egész EU-ban javult a munkaerőpiaci helyzet, ami hozzájárul ahhoz, hogy a tartósan munkanélküliek is kedvezőbb helyzetbe kerüljenek.

A tartós munkanélküliségi ráta 2017-ben 3,4%-os volt az EU-ban, szemben a 2015-ös 4,4%-kal. A tartósan munkanélküliek száma továbbra is csökken az EU-ban és 2017-re elérte a 7,3 milliót. Biztató jelenség, hogy a ráta 2015 óta valamennyi tagállamban csökkent, kivéve Luxemburgot és Ausztriát, ahol elhanyagolható mértékben emelkedett. A tartós munkanélküliségi ráta a legnagyobb mértékben Horvátországban és Spanyolországban javult. A tartós munkanélküliségi ráta a Cseh Köztársaságban, Dániában, Lengyelországban, Svédországban és az Egyesült Királyságban tapasztalható 1–1,5%-tól a Cipruson, Spanyolországban, Olaszországban és Szlovákiában érvényesülő 4,5–8%-ig terjed, Görögországban pedig 15,3%. A tartós munkanélküliség a javulás ellenére még mindig jelentős humán és gazdasági költséget hárít az EU-ra, és az egyes tagállamok közötti különbségek is változatlanul fennállnak.

Az EMCO megállapította, hogy bár az előző, 2016-os felülvizsgálat óta minden tagállam lépéseket tett az ajánlás jobb végrehajtása érdekében, a végrehajtási szintek eltérnek. Egyes tagállamok nagyon jó eredményeket mutattak fel, másoknak viszont még sok tennivalójuk van annak érdekében, hogy az ajánlás legfontosabb részeinek megfeleljenek.

Az EMCO megállapította, hogy az állami foglalkoztatási szolgálatok kapacitása olyan átfogó kérdés, amely minden tagállamban alapvető jelentőséggel bír az ajánlás hatékony végrehajtása szempontjából. Egyes tagállamokban rendkívül nagy regionális eltérések is tapasztalhatók az állami foglalkoztatási szolgálatok teljesítménye között, és ezt a problémát kezelni kellene.

A felülvizsgálat során több más, szélesebb körű reformot is megismertek, amelyek érinthetik a tartósan munkanélküli személyek munkaerőpiaci integrációját, például a szakképzési rendszerek reformját.

A felülvizsgálat arra is rávilágított, hogy az Európai Szociális Alapból (ESZA) nyújtott finanszírozás több tagállamban előnyösen járul hozzá a tartós munkanélküliség kezeléséhez.

Az EMCO felhívja a figyelmet a szociális védelemmel foglalkozó bizottság 2018-as jelentésére, amelyben a bizottság azt vizsgálta, hogy a szociális szolgáltatások hogyan segítik a munkaerőpiactól legtávolabb álló munkaképes korúak munkaerőpiaci integrációját. Az említett jelentés több megfontolandó felvetést is tartalmaz. Megállapította például, hogy a munkaerőpiacról kiszoruló embereknek nemcsak aktív munkaerőpiaci programokra van szükségük, hanem a társadalmi befogadásuk előtt álló akadályok lebontását szolgáló intézkedésekre is. A jelentésben az is szerepel, hogy személyre szóló, célirányos szociális szolgáltatások széles körét kínálják vagy mindenki számára, vagy pedig a munkaerőpiactól legtávolabb állóknak, és ezeket a szolgáltatásokat egyre inkább integrált módon nyújtják.

Az ajánlásban megjelölt négy fő területtel kapcsolatban az EMCO a következőket állapítja meg:

Több tagállamban a **tartósan munkanélküliek** nagyarányú **nyilvántartásba vétele** szorosan összefügg azzal, hogy az ellátásokat a nyilvántartáshoz kötik. Ezáltal stabil kapcsolatot sikerült teremteni a tartósan munkanélküliek és az állami foglalkoztatási szolgálatok között. Egyes tagállamok a nyilvántartásból való kikerülés megakadályozását célzó szakpolitikákat vezettek be. Számos tagállamnak azonban további erőfeszítéseket kell tennie az inaktív személyek elérése érdekében, és amennyiben még nem tették meg, ösztönzőket kell kidolgozniuk arra, hogy az inaktív személyek nyilvántartásba vetessék magukat a foglalkoztatási szolgálatoknál, majd ne kerüljenek ki a nyilvántartásból.

A felülvizsgálat megerősítette, hogy a tartósan munkanélküliek számára további szolgáltatásokat is kell biztosítani, mivel a munkába állásukhoz szociális, egészségügyi és egyéb támogató intézkedésekre lehet szükségük. Általános törekvés tapasztalható az állami foglalkoztatási szolgálatok, a szociális szolgáltatások és más szolgáltatásnyújtók közötti **koordináció** javítására. Egyes tagállamok az információcserét megkönnyítő informatikai megoldásokat vezetnek be, mások pedig az együttműködés szabályait határozzák meg. A koordináció azonban számos tagállamban továbbra is általános problémát jelent, aminek a hátterében többek között adatvédelmi akadályok, az intézmények közötti hatáskör-megosztás és a forráshiány áll.

Az **egyablakos ügyintézési pontok** kialakításával kapcsolatban is rendkívül eltérnek az egyes tagállamok megközelítései. Néhány tagállam teljesen integrálta az érintett szolgáltatásokat – néha fizikailag egyablakos ügyintézési pontokban – mások pedig kijelöltek egy koordináló hatóságot, amely kapcsolatot tart a többi intézménnyel és továbbítja számukra az információkat. Ezenkívül vannak olyan tagállamok is, amelyek kijelöltek ugyan egy hatóságot egyablakos ügyintézési pontként, de még nem vezették be azokat az intézkedéseket, amelyek biztosítanák, hogy a többi szolgálattal folytatott koordináció keretében ténylegesen egyablakos ügyintézési pontként is működjön.

Munkaerőpiaci integrációs megállapodások vagy ezek megfelelői a legtöbb tagállamban léteznek. Egyes országok már meglévő eszközöket aktualizáltak olyan módon, hogy azok jobban megfeleljenek a tartósan munkanélküliek igényeinek. Ám ennél többre van szükség, különösen amikor az egyéni értékelések rendszeres felülvizsgálatára és szükség esetén aktualizálására kerül sor. Ez az aktualizálás rendkívül fontos, de nem minden tagállamban készítik el.

A tagállamok számos különféle tevékenységet végeznek a **munkáltatók fokozott szerepvállalásával** kapcsolatban. Az EMCO több innovatív megközelítéssel találkozott: Egyes tagállamokban az állami foglalkoztatási szolgálatok személyzete foglalkozik ígéretes módon ezzel a szerepvállalással; máshol a bértámogatást ötvözik a munkahelyi képzéssel. Az EMCO érdeklődéssel várja az ezen intézkedések eredményeiről szóló majdani beszámolókat. Néhány tagállamban még mindig nem alakítottak ki a munkáltatókkal létrehozandó partnerségekre vonatkozó, erőteljesebben stratégiai jellegű megközelítéseket. A szociális partnerekkel folytatott együttműködést többnyire mindenhol bevezették, bár egyes esetekben, különösen helyi szinten, lehetne az együttműködés jobban formalizált és strukturált.

A ajánlás felülvizsgálatát a tagállamok segítségével összegyűjtött mennyiségi adatok is alátámasztják. Az EMCO által kidolgozott mutatórendszeren alapuló második teljes körű adatgyűjtésre 2018-ban került sor (az eredmények összefoglalóját e legfontosabb üzenetek melléklete tartalmazza). Általánosságban elmondható, hogy a második adatgyűjtési fordulóban összegyűjtött adatok minősége és teljeskörűsége is lényegesen javult. A tagállamok jobban hozzáigazították adataikat a mutatórendszer jellemzőihez, bizonyítva az ajánlás felülvizsgálata iránti elkötelezettségüket. Az összegyűjtött adatok megkönnyítik a legtöbb ország fő mutatóinak kiszámítását, és jó kiindulópontot jelentenek az előrelépés folyamatos, évenkénti értékeléséhez. A jövő évi adatgyűjtéskor olyan módszertani változtatásokat fognak bevezetni, amelyek az előző két forduló (2017 és 2018) tanulságaira épülnek. E változtatások egyszerűsíteni fogják a felülvizsgálatot, csökkentik a tagállamokra háruló terheket, és megkönnyítik az eredmények értelmezését.

A felülvizsgálatban elért előrelépések ellenére további erőfeszítésekre van szükség. Ösztönözzük a tagállamokat, hogy javítsák tovább az adatok minőségét és teljeskörűségét, valamint fokozzák kapacitásaikat annak érdekében, hogy figyelemmel tudják kísérni a munkanélküliségből kikerülő embereket, például összekapcsolt nyilvántartások segítségével. A figyelemmel kísérést szolgáló teljes körű adatok révén világosabb képet lehetne kapni a tartósan munkanélküliekkel kapcsolatos fenntartható eredményekről.
